

Del més tou a l'opció del joc

El festival més petit de tots creix amb el ritme lent que demana el món dels més menuts. Amb la previsió de 120 representacions per onze ciutats (Barcelona, Benicàssim, Granollers, Igualada, Lleida, Olot, Sabadell, Sant Cugat del Vallès, Tarragona, Tordera i Viladecans) conviden al bateig teatral els més menuts. L'oferta és de zero a cinc anys, extrem difícil perquè els artistes prefereixen jugar amb una certa interactivitat i, per això, prefereixen buscar de dos a cinc anys. Però sí que hi ha propostes per a nadons. És el cas de Lulla, de la companyia noruega Dybwikdans, en què els pares entren a la tenda de campanya màgica cantant cançons de bressol amb els fills i es produeix un joc d'aproximacions, sempre mirant de sintonitzar amb les reaccions dels més menuts. El festival, amb el suport del Mercat de les Flors, també ha volgut que les joves companyies de dansa ampliïn el seu camp d'acció. Per això, divendres mateix les Big Bouncers estrenaven per a nens i nenes a partir de dos anys Jungla, un treball ple d'estímuls en què, a mesura que creixin les funcions, aniran desenvolupant el joc. L'humor de les Big Bouncers (espontànies i expressives) hi és. Han anul·lat els jocs de paraules ben sonores per traslladar-ho a una dansa amb girs, sorpreses i mirades d'entremaliat. La seva selva no fa por: és intrigant, desperta curiositats i convida a anar de bracet amb la lluna i els estels nocturns, i a jugar sota de la manta fins que neixen les cries d'aus, juganeres per naturalesa.

Destaquen les aproximacions a l'espectador tan menut, que si podria dubtar per apartar-se o espantar-se, opta per empatitzar i per riure del contacte lleu físic, d'animals, com si s'amaguessin entre la baixa vegetació. L'espai sonor navega entre el que pot recordar als dels nadons a d'altres que projecten a la selva, i les aventures. Big Bouncers juga i mira d'implicar el públic. Ara sembla que temptegi. Més endavant, sabran trobar més matisos, que captivin per la seva sorpresa, sense necessitat d'un recurs d'atrezzo nou.

Lulla amortitza molt més els estímuls, en aquest espai ben reduït i íntim en què els menuts poden reaccionar quan els intèrprets els donen l'opció. L'espai ja és molt suggeridor. Però el que dona la clau és anar a buscar-los tot cantant una cançó de bressol, com si fos un flautista d'Hamelín. Amb el temps, es temperen els nervis dels més menuts i els van donant opcions al joc, a la interacció. Sembla que, si els nadons demanen espais tous, petits i càlids, els de preescolar ja s'atreveixen a seure al voltant d'escena amb la voluntat del joc, de percebre la metàfora ballada. El més petit de tots (s'allarga fins diumenge vinent) creix amb tallers i trobades de programadors. No sempre el que és tou o és joc és suficient: s'investiga en el rigor. Perquè l'experiència sigui renovadora per a fills i pares.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 18-11-2018, Pàgina 50

-El Punt Avui. Nacional 18-11-2018, Pàgina 34

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1505169-del-mes-tou-a-l-opcio-del-joc.html>